

TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr.

Ședința publică din ... Mai 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE:

GREFIER:

Pe rol fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul ... cu sediul în ..., str. ..., nr. ..., jud. ..., în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, cu sediul în Tg Mureș, str.Gh.Doja, nr.1-3, jud.Mureș.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează: mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 29 aprilie 2011, când s-a amânat pronunțarea pe data de 06 mai 2011, apoi pe data de azi, încheieri ce fac parte din prezenta hotărâre.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la această instanță la data de 25 octombrie 2010 sub dosar nr. .../.../2010, reclamantul ..., a chemat în judecată pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș**, solicitând anularea Deciziei nr. .../29.01.2010 privind obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma de ... lei, reprezentând TVA suplimentar și majorări aferente pentru perioada 01.07.2008 – 30.09.2009, a Raportului de inspecție fiscală nr. .../29.01.2010 și a Deciziei nr. .../22.07.2010 privind soluționarea contestației formulate împotriva Deciziei nr. .../29.01.2010, ca nelegale și netemeinice și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii s-a arătat că în perioada decembrie 2008 – septembrie 2009 reclamantul a fost supus mai multor inspecții fiscale, iar pentru fiecare dintre acestea pârâta a întocmit rapoarte de inspecție fiscală aferente, în baza cărora au fost emise decizii de impunere.

S-a arătat că în cadrul primei inspecții a fost verificată activitatea cabinetului medical și modalitatea de îndeplinire a obligațiilor fiscale în perioada 01.01.2005 – 30.06.2008, ocazie cu care a fost încheiat Raportul de inspecție fiscală

reclamant în fiecare an din perioada verificată, constatându-se că acesta nu se afla în vreuna dintre situațiile care ar impune înregistrarea sa ca plătitor de TVA.

Reclamantul susține că cel de-al doilea control a vizat perioada 01.12.2007 – 30.09.2009, astfel încât activitatea desfășurată în intervalul de timp 01.12.2007 – 30.06.2008 a fost verificată de 2 ori, deși nu erau îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a se proceda astfel, iar în cadrul acestei inspecții, organele de control au ajuns la concluzia că, întrucât în luna octombrie a anului 2007 reclamantul a depășit plafonul de 35.000 Euro avea obligația ca până la data de 10.11.2007 să se înregistreze ca plătitor de TVA, astfel că s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. /30.09.2009. Se susține că în baza acestui raport a fost întocmită Decizia nr. /30.09.2009 prin care a fost stabilită în sarcina reclamantului obligația de plată a TVA în cuantum de lei din care lei reprezintă majorări de întârziere pentru perioada 01.12.2007 – 30.09.2009, iar împotriva acestei decizii reclamantul a formulat contestația nr. /11.11.2009, în urma căreia, DGFP Mureș a desființat decizia atacată.

Reclamantul arată că prin Decizia nr. /28.12.2009 de soluționare a contestației s-a stabilit ca o echipă de control să procedeze la o nouă verificare care să vizeze doar perioada 01.07.2008 – 30.09.2009, astfel că s-a efectuat o nouă inspecție fiscală, întocmindu-se Raportul de inspecție fiscală nr. /29.01.2010 și Decizia de impunere nr. /29.01.2010 prin care organele de control au stabilit obligația reclamantei de a plăti TVA în cuantum de lei, din care lei reprezentând majorări de întârziere, pentru perioada 01.07.2008 – 30.09.2009. Reclamantul a contestat, în baza art.205 din OG nr.92/2003 Decizia de impunere nr. /29.01.2010, contestație care a fost respinsă ca neîntemeiată.

Reclamantul consideră deciziile atacate ca nelegale și netemeinice, întrucât pârâta stabilește în sarcina sa obligația de plată a TVA și majorări de întârziere pentru perioada 01.07.2008 – 30.09.2009, menționând că acesta trebuia să se înregistreze ca plătitor de TVA încă din cursul anului 2007, întrucât în luna octombrie a aceluiași an a depășit plafonul valoric de 35.000 Euro. De asemenea și Decizia nr. /30.09.2009 este nelegală, deoarece contrar susținerilor pârâtei din cuprinsul Deciziei nr. /22.07.2010 privind soluționarea contestației, prin care aceasta invocă ultimele modificări aduse art.141 alin.1 din Codul fiscal, activitatea sanitar – veterinară a fost exceptată în mod expres de la scutirea TVA doar începând cu 01.01.2010, dată la care au intrat în vigoare dispozițiile HG nr.1620/2009, pe care pârâta omite să o menționeze.

Reclamantul consideră că decizia prin care a fost stabilită pentru reclamant obligația de plată a TVA este netemeinică, deoarece Decizia nr. /30.09.2009 a fost anulată de către pârâtă ca nelegală, astfel încât obligațiile reclamantului aferente anului 2007, stabilite în urma controlului fiscal aferent aceluși an sunt cuprinse doar în Decizia nr. /16.12.2008, unde, în cadrul Capitolului III, referitor la TVA se stabilește în mod expres „Nu este cazul”, dar cu toate acestea, întemeindu-se pe constatările unei decizii anulate, pârâta stabilește obligația reclamantului de înregistrare și plată a TVA încă din anul 2007.

În drept s-au invocat dispozițiile art.218 Cod procedură fiscală, art.141 alin.1 lit.a Cod fiscal, raportat la dispozițiile Legii nr.554/2004.

nr. /16.12.2008, decizia nr. /16.12.2008, raport de inspecție fiscală nr. /30.09.2009, decizia nr. /30.09.2009, contestația nr. /11.11.2009, decizia nr. /28.12.2009 de soluționare a contestației, raport de inspecție fiscală nr. /29.01.2010, decizia nr. /29.01.2010, contestație nr. /11.03.2010 și decizia nr. /22.07.2010 de soluționare a contestației.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea în tot a actului administrativ jurisdicțional atacat, respectiv a Deciziei nr. /22.07.2010 emisă de DGFP Mureș, urmare a soluționării contestației împotriva Deciziei de impunere nr. /29.01.2010 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP Mureș în baza Raportului de Inspecție fiscală nr. /29.01.2010, ca fiind temeinică și legală.

În motivarea întâmpinării se arată că prin Decizia nr. /22.07.2010 a DGFP Mureș criticată de reclamant, s-a decis în ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA, în sensul respingerii ca neîntemeiată a contestației formulată de reclamant, reținându-se în esență faptul că în urma inspecției efectuate la reclamant, activitatea desfășurată de acesta „Activități veterinare – cod CAEN: 7.500 este taxabilă din punct de vedere al TVA.

Pârâta învederează faptul că potrivit documentelor contabile puse la dispoziție, reclamantul a depășit plafonul prevăzut la art.152 alin.1 din Legea nr.571/2003 pentru regimul special de scutire în cursul lunii octombrie 2007 și a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA cu întârziere devenind plătitor de TVA începând din data de 01.10.2009, încălcând astfel prevederile art.152 alin.6 și art.153 alin.1 lit.b din același act normativ și că în baza prevederilor art.152 alin.6 și art.153 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, reclamantul avea obligația ca până la data de 10.11.2007 să solicite înregistrarea în scopuri TVA, pentru a deveni plătitor de TVA începând cu data de 01.12.2007.

Pârâta susține că în baza prevederilor art.152 alin.6 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile pct.62 alin.2 lit.b din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, aprobate prin HG nr.44/2004, prin Decizia de impunere nr. /29.01.2010 a fost stabilită în sarcina reclamantului TVA suplimentară de plată în sumă de lei, pentru perioada iulie 2008 – septembrie 2009, iar pentru neplata la termen a TVA stabilită suplimentar au fost calculate majorări de întârziere în sumă de lei.

Pârâta arată că reclamantul susține că activitatea pe care o desfășoară „Activități veterinare” – Cod CAEN 7500, face parte din activitățile scutite de TVA, conform art.141 alin.1 lit.a din Codul fiscal, susținând totodată că, începând cu 01.01.2007, textul acestui articol, este neclar, întrucât nu menționează în mod expres și fără echivoc că operațiunile cuprinse de acesta se referă în mod exclusiv la activități medicale umane, ceea ce ar exclude activitățile medicale veterinare.

Pârâta menționează prevederile art.152 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, art.153 din același act normativ, din care reiese că întrucât plafonul de 35.000 de euro prevăzut de art.152 alin.1 din Legea nr.571/2003, a fost depășit de unitate în cursul lunii octombrie 2007, reclamantul avea obligația ca până la data de 10.11.2007 să solicite

Pârâta arată că susținerea reclamantului potrivit căreia nu datorează TVA stabilită prin decizia de impunere atacată, pe motiv că inspecția fiscală a vizat perioada 01.07.2008 – 30.09.2009, iar cabinetul nici în anul 2008 și nici în perioada 01.01.-2009 – 30.09.2009, nu a depășit plafonul de 35.000 euro, este neîntemeiată, întrucât potrivit art.152 alin.6 din Legea nr.571/2003, dacă persoana impozabilă care a depășit plafonul nu solicită sau solicită cu întârziere înregistrarea în scopuri de TVA, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art.153, în speță de la data de 01.12.2007.

Se mai arată că interpretarea dată de reclamant situației de fapt nu este conformă cu realitatea, iar susținerea reclamantului potrivit căreia la stabilirea TVA datorată a fost avută în vedere Decizia de impunere nr. /30.09.2009 care a fost desființată prin Decizia nr. /28.12.2009 este eronată.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul constată următoarele:

Prin Decizia nr. /22.07.2010 emisă de către pârâta DGFP Mureș, criticată de reclamant pe calea prezentei acțiuni, s-a decis în ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA și majorări de întârziere aferente TVA, în sensul respingerii ca neîntemeiată a contestației formulate împotriva Deciziei nr. /29.01.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 29.01.2010.

În adoptarea acestei soluții s-a reținut faptul că în urma inspecției fiscale dispuse prin Decizia nr. /3.12.2009 a Biroului Soluționare Contestații din cadrul DGFP Mureș, în urma desființării Deciziei de impunere nr. /30.09.2009, organele de specialitate ale Activității de Inspecție Fiscală din cadrul DGFP Mureș, au întocmit raportul de inspecție fiscală nr. /29.01.2010 și Decizia de impunere nr. /29.01.2010, constatând în conformitate cu prevederile art. 141 alin. 1 litera a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabile începând cu data de 01.01.2007, că activitatea desfășurată de reclamant „activități veterinare” – cod CAEN 7500 este taxabilă din punct de vedere al TVA.

Organele de control au reținut că potrivit documentelor contabile puse la dispoziție, reclamantul a depășit plafonul prevăzut la art. 152 alin. 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, pentru regimul special de scutire, în cursul lunii octombrie 2007 și a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA cu întârziere, în data de 23.09.2006, devenind plătitor de TVA începând cu data de 01.10.2009, încălcând astfel prevederile art. 152 alin. 6 și art. 153 alin. 1 litera b din același act normativ, potrivit căreia avea obligația ca până la data de 10.11.2007 să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, pentru a deveni plătitor de TVA începând cu data de 01.12.2007.

Organele de inspecție fiscală au reținut că prin Decizia de impunere nr. /30.09.2009 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. /30.09.2009, în mod eronat a fost stabilită în sarcina contribuabilului TVA suplimentară aferentă perioadei 01.12.2007-30.06.2008 întrucât această perioadă a mai fost supusă inspecției fiscale în urma căreia a fost întocmită Decizia de impunere nr. /29.01.2010 și nu au fost identificate date suplimentare care nu au fost cunoscute organelor de inspecție fiscală inițială.

a fost stabilită în sarcina reclamantului TVA suplimentară de plată în sumă de lei pentru perioada iulie 2008-septembrie 2009 iar pentru neplata la termen a TVA stabilită suplimentar, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de lei.

În ceea ce privește dispozițiile Codului fiscal – art. 141 alin. 1 litera a – aplicabile în perioada 01 ianuarie 2007 – 01 ianuarie 2010, instanța apreciază că textul de lege care stabilește categoriile de servicii scutite de TVA are în vedere totalitatea operațiunilor de îngrijiri medicale, desfășurate de unități autorizate, indiferent de forma de organizare, inclusiv cele desfășurate în dispensare, cabinete sau alte centre de îngrijire medicală. Normele Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabile în aceeași perioadă, stabilesc în mod expres care sunt operațiunile ce nu intră în sfera de aplicare a scutirii, fără a include între acestea și serviciile veterinare.

Potrivit dispozițiilor art. 141 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, „următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă:

- a) spitalizarea, îngrijirile medicale și operațiunile strâns legate de acestea, desfășurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete și laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală și de diagnostic, baze de tratament și recuperare, stații de salvare și alte unități autorizate să desfășoare astfel de activități”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 din Hotărârea nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal: „scutirea prevăzută la art. 141 alin. 1 litera a din Codul fiscal:

- a) se aplică pentru operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare către pacienți în perioada tratamentului, precum și furnizarea de hrană și cazare către pacienți în timpul spitalizării și îngrijirii medicale;

- b) nu se aplică pentru furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar și în situația în care acestea sunt situate în incinta unui spital sau a unei clinici și/sau sunt conduse de către acestea.

Instanța apreciază că acest text de lege trebuie interpretat în ansamblul dispozițiilor sale, având în vedere atât principiul potrivit căruia unde legea nu distinge nici noi nu trebuie să distingem iar excepțiile sunt întotdeauna prevăzute în mod expres, ele neputând fi extinse prin analogie și interpretări extensive, cu atât mai mult cu cât în cazul de față legiuitorul a înțeles să arate care sunt excepțiile de la scutire fără a include între acestea și serviciul prestat de către reclamant.

Atunci când legiuitorul a vrut să prevadă faptul că această scutire nu se aplică serviciilor medicale veterinare a făcut-o expres, astfel cum rezultă din prevederile art. 139 punctul 23 din HG 1620/29.12.2009 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în

avea urmatorul cuprins:

24. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal:

c) nu se aplică pentru serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul CEJ C-122/87”.

Ca atare, instanța reține că pentru perioada supusă analizei în speță, serviciile medicale veterinare au beneficiat de scutirea prevăzută la art. 141 alin. 1 litera a din Codul Fiscal, în vigoare la acea dată, nefiind taxabile din punct de vedere al TVA.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul textelor de lege la care a făcut referire, instanța apreciind întemeiată acțiunea reclamantului, urmează a o admite și a dispune anularea Deciziei nr. /29.01.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 29.01.2010 precum și a Deciziei nr. /22.07.2010 privind soluționarea contestației, ca nelegale.

În temeiul dispozițiilor art. 274 Cod procedură civilă, fiind în culpă procesuală, pârâta va fi obligată să plătească reclamantului suma de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, constând în taxă de timbru, timbru judiciar și onorariu avocațial, potrivit chitanței și a facturii fiscale depuse la dosar la fila 59.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamantul

, cu sediul în , str. , nr. /, jud. Mureș, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ**, cu sediul în Tg. Mureș, str. Gh. Doja, nr.1-3, jud. Mureș, și în consecință:

Anulează Decizia nr. /29.01.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 29.01.2010 precum și Decizia nr. /22.07.2010 privind soluționarea contestației, ca nelegale.

Obligă pârâta să plătească reclamantului suma de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi, 13.05.2011.

PREȘEDINTE

GREFIER

Redactat:
Thred: 03.10.2011/
4 ex.

